

jeg har troet at kunne berolige mig. Det Ord „Lovform“ vil hverken sige, at det skal have nogen bestemt Form, da man ikke har nogen bestemt Form for Lovene hidtildags, men de ere meget blandede og af forskjellig Art; heller ikke, at man i dem er bunden til visse Udtryk, for at sige visse Ting, saasom det maa erkjendes, at vort Lovsprog hidtil ikke er saa bestemt bestaende, at man bestemt kan sige: kun det Udtryk udtrykker den Ting, og ikke nogen, anden. Meningen er, saaledes har jeg forstaaet den, at Forslagene skulle være saaledes indrettede, at de efterat være behandlet i Forsamlingen, kunne let komme til at træde frem som Lov; at de nemlig berøre enten Noget, som skal paabydes eller Noget, som skal forbydes, og ikke indlade sig paa Dmtale om Grundsætninger og Regler, men giver et bestemt Bud enten om Noget, som skal udføres, eller et Forbud mod Noget, som for Fremtiden ikke skal udføres. Saaledes forstaaet, saa er det, synes mig, ikke meget farligt, thi Enhver maa i saa Fald kunne finde Udtryk til at antyde det med, som han vil have forbudt eller det, han vil have sat igjennem.

Ordføreren: Jeg skal blot ved hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, tilføie, at det dog virkelig er saa simpelt, saa naturligt, og saa nødvendigt, at den, som vil gjøre et Lovforslag, maa affatte det i Lovsform, og jeg gad vide, hvorledes man skal indrette Lov uden at give den Lovform. Naar det Forslag, som gjøres, altsaa ikke skal affattes i Lovform, saa bliver det ikke et Lovforslag, men saa bliver det, hvad man i Ordets vidtløftige Forstand kalder en Adresse, saa bliver det et Forslag for Exempel til en Petition til Kongen, Forslag til mangfoldige andre Ting; thi der kunne sættes mangfoldige Grundsætninger og Spørgsmaal under Overveielse, men det bliver sandelig ikke et Forslag til en Lov, det bliver ikke et Lovforslag. Hvad forøvrigt de Forslag angaaer, som ere stillede af den ærede kjøbenhavnske Rigsdagsmand (Mourier) ved disse SS, da ligger den forrige Behandling, hvor jeg udtalte mig mod disse, saa nær, at jeg anseer det for ufornuødent at gjentage, hvad der blev yttret dengang. Udvalget

har i Genhold til de Grunde, som ere anførte under den forrige Behandling, som nu allerede ere trykte, ikke kunnet tiltræde disse Forslag.

Ne: Jeg er enig med den ærede Ordfører i den strenge juridiske Definition af „Lovforslag“, men seer ikke, hvorfor vi skulde udelukke saadanne Forslag, som endnu ikke i Formen kunne siges at være Lovforslag, men som dog kunne indeholde godt Materiale dertil, hvorfor vi skulde udelukke dem fra at komme til Forhandling paa Thinget. Skulde de være af en saa uordentlig Bestaenhed eller saa ubrugelige for Thinget, at de slet ikke kunne tjene til videre Drøftelse, saa staaer det jo altid Thinget frit for til enhver Tid at kunne forkaste dem. Det forekommer mig i det Hele taget, — for at imødegaae en Vitring af den næstsidste ærede Taler, — at det Udtryk, som man selv erkjender betyder grumme lidet eller saa godt som slet intet, heller ikke bør blive staaende, og jeg seer derfor ikke Nødvendigheden af at tage en saadan Bestemmelse. Jeg vil tillade mig at tilføie, at, idet jeg har understøttet det Endringsforslag, som er gjort, saa er det kun skeet under Forudsætning af, at, naar det forøvrigt havde Udfigt til at vinde Stemmesfeerhed, Paragraphen i Overensstemmelse hermed undergik en Redaktionsforandring, hvilket vil være aldeles nødvendigt, saaledes som Forslaget er stillet.

Ordføreren: Det er vistnok aldeles rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand gjorde opmærksom paa, at, naar de Ord: „maa være affattede i Lovsform“ udelades af de omhandlede SS, saa vilde det gjøre den første Deel af Sætningen meningsløs; thi naar Ordene: maa være affattede i Lovsform“ udelades, saa kommer § 12 til at hedde: „Lovforslag, som indgives af Thingets Medlemmer.“ Punctum. Men selv affæet herfra, hvilket jeg ikke særligt vilde have fremhævet, skal jeg med Hensyn til hvad det ærede Medlem bemærkede, tillade mig at tilføie, at Grundloven jo netop har foreskrevet en særskilt Behandling af Lovforslag; der gives mange andre Forslag, men der er foreskrevet en særskilt Behandling for Lovforslag, og paa samme Maade har ogsaa Udkastet til Forretningsordenen maattet give særskilte Bestemmelser med Hensyn til Behandlingen af Lovforslag i Mod-sætning til andre Forslag. Disse særskilte Regler